

Sygn. akt IV KK 213/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2020r.

sprawy **D. R.**

skazanego za czyn z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 grudnia 2019r.,

sygn. akt VI Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 17 kwietnia 2019r., sygn. akt IX K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z obrazą przepisów prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie kasacja skierowana jest przeciwko ustaleniom faktycznym i decyzjom procesowym dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka

odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Kasacja czysto formalnie odnosi się co prawda do wadliwego przeprowadzenia kontroli instancyjnej – obrońca skazanego postawił w niej zarzuty obrazy art. 433§2 k.p.k., lecz zarzuty te są nieskuteczne nie tylko ze względów wskazanych na wstępie niniejszego uzasadnienia, ale przede wszystkim dlatego, że każda ze wskazanych w nich okoliczności została w sposób właściwy przeanalizowana przez Sądy rozpoznające sprawę, a podjęte decyzje procesowe zostały należycie uzasadnione.

Co do zarzutu z pkt 1 kasacji należy zauważyć, że wątpliwości podnoszone przez autora kasacji nie tylko stanowiły jedną z możliwości interpretacyjnych przy omawianiu wyników testów psychologicznych pokrzywdzonej, na co zwraca uwagę sam obrońca, ale przede wszystkim, nie miały one żadnego wpływu na wnioski końcowe opinii biegłej K. B. . Z kolei wnioski płynące z opinii tej biegłej znajdują pełne potwierdzenie w treści dwóch pozostałych opinii psychologicznych, dotyczących pokrzywdzonej A. K. . Sąd Okręgowy odniósł się do przedmiotowej kwestii na str. 9 uzasadnienia i dokonaną przez niego ocenę należy w pełni podzielić.

Na tej samej stronie uzasadnienia Sąd Odwoławczy odniósł się do okoliczności poruszonych w drugim zarzucie kasacji. Sąd uznał decyzję Sądu Rejonowego za trafną. W ocenie Sądu fakt wysłania przez pokrzywdzoną wiadomości SMS w godzinach wieczornych w dniu 17 października 2017r. nie miał żadnego znaczenia dla sprawy, a dla ustalenia przebiegu zdarzeń w tym dniu, nie było konieczności ustalania adresata wysłanej przez pokrzywdzoną wiadomości. Istotny jest przy tym fakt, że Sąd odniósł się do zarzutu apelacji w takim kształcie, w jakim był on sformułowany. Celem pozyskania danych abonenta miało być, według obrony, pozyskanie kolejnego świadka, który jako pierwszy miał uzyskać relację na temat zdarzeń z nocy z 17 na 18 października 2017r. Tak został sformułowany wniosek obrony w przedmiotowym zakresie (k. 508 akt sprawy IX K (...)) i taki zarzut został podniesiony w środku zaskarżenia (str. 14-15 apelacji). Dopiero w kasacji skarżący wskazał, że zeznania adresata wiadomości SMS mogłyby pomóc zweryfikować wyjaśnienia skazanego co do równoległego pozostawiania A. K. w innym związku emocjonalnym, a przede wszystkim pomóc dokonać oceny materiału dowodowego w kontekście pozostałych zdarzeń, mających miejsce przed dniem 17 października 2017r.

Po pierwsze zatem podnieść należy, że Sąd Odwoławczy nie miał obowiązku i możliwości ustosunkowywania się do kwestii wskazanych dopiero w treści kasacji, po drugie zaś, wobec faktu, że Sąd Okręgowy odniósł się do postawionego w apelacji zarzutu i swoje rozważania przedstawił w uzasadnieniu wyroku, nie sposób uznać, by dopuścił się jakichkolwiek uchybień. W realiach przedmiotowej sprawy weryfikacja zarówno wyjaśnień skazanego, jak też pozostałego materiału dowodowego, została dokonana w sposób wyczerpujący, w oparciu o dowody zgromadzone w sprawie, a oceny dokonane w tym zakresie przez Sądy rozpoznające sprawę pozostają pod ochroną art. 7 k.p.k.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się uchybień o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.